

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๘
(สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๕ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

๕๘
ครั้งที่ ๒๗/๒๔๗๕

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๒๐-๒๗/๒๔๗๕ ๒๗๗
มติของคณะกรรมการราษฎรว่าด้วยร่าง บัญญัติ

อากรแต่ฉบับ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๒๗๗-๒๗๕

ตั้งอนุกรรมการไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

อากรแต่ฉบับ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๒๗๕-๒๗๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๘/๒๔๗๕

วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เปิดประชุมเวลา ๑๖.๒๕ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๕๕ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวถึง รายงานการประชุมครั้งที่ ๒๖-๒๗ ได้ทำเสร็จและวางให้อ่านตามระเบียบแล้ว ถ้าไม่มีใครคัดค้านจะถือ ว่าที่ประชุมรับรอง ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ในที่สุดที่ประชุมได้รับรอง รายงานนี้ ประธานสภาฯ กล่าวต่อไปว่า คณะกรรมการราษฎร ได้เสนอญัตติเรื่องพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาเพื่อประชุมปรึกษากัน

ประธานคณะกรรมการราษฎรแถลงว่า พระราชบัญญัติอากร แสตมป์ ที่คณะกรรมการราษฎรเสนอมาฉบับนี้เป็นเรื่องพระราชบัญญัติ ที่คิดไว้นานแล้ว แต่เพิ่งลงมือทำ การทำได้นี้คงอนุกรรมการคือที่ปรึกษา ต่างประเทศ ๓ ที่ปรึกษากรมร่าง ๓ อธิบดีสรรพากร ๓ และที่ปรึกษา พาณิชย์ ๓ เรื่องพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ เป็นภาษัจำนวนหนึ่ง

เก็บเงินได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่มากนัก การเก็บภาษีในเรื่องนี้ที่ระวัง คือ เบื้องต้นไม่อยากจะเก็บให้มากเกินไปจนเป็นเหตุให้คนร้องว่าเก็บมาก เพราะฉะนั้นจึงตั้งตนเก็บน้อยๆ ไปก่อน และค่อยๆ ผ่อนให้เช่นไม่เก็บเอกสารใดที่อาจจะกระทบกระเทือนถึงพอดกสิกร เช่น เรื่องเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน ตัวอย่างพยานเราไม่เก็บเลย ใบบังเงิน ฝากไม่เก็บ เพราะกระทบกระเทือนถึงคนยากจนมาก ในบัญชีจะเห็นได้ว่าถ้าเทียบกับบ้านอื่นเมืองอื่นแล้ว เราตัดออกเสียมาก เช่น ต้องการโอนที่ดิน การซื้อขายที่ดิน เราไม่เก็บเพราะว่าต้องเสียค่าธรรมเนียมในการโอนก็มากอยู่แล้ว และอีกประการหนึ่ง อาจจะกระทบถึงกสิกรได้มากอยู่ แต่ส่วนในเรื่องเช่า เราเก็บภาษี เพราะการเช่านี้เป็นในทางรายได้ คือเราเก็บตามจำนวนค่าเช่ามากและน้อย

เรื่องตัวเงินอีกอย่างหนึ่งเทียบดูตามที่อื่น ๆ อย่างใน เอฟ. เอ็ม. สต์. (สหรัฐอเมริกา) เก็บ ๓ ใน ๑,๐๐๐ ของจำนวนเงิน แต่ญี่ปุ่นเขาเก็บ ๓ ใน ๑๐,๐๐๐ เราคิดเก็บ ๓ ใน ๑,๐๐๐ ก็จะไปเพราะพวกพ่อค้าของเราควรได้มากกว่านั้น จึงคิดเก็บปานกลาง ๓ ใน ๕,๐๐๐ หรือ ๕ สตางค์ คือ ๒๕๐ บาท จำนวนเงินจะเก็บได้เนื่องจากภาษีนี้ในปีหนึ่งประมาณ ๒ ล้านบาท

นายมังกร สัมพันธ์   แถงขอให้เปลี่ยนภาวะเป็น ชุมชน
กรรมการเต็มสภา

ประธานสภา อหุเมศ

นายมังกร ดำเนิน กล่าวว่่า ท่านผู้เป็นประธานและสมาชิก
 ทั้งหลาย ในการที่รัฐบาลจะออกพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ครั้ง
 ราษฎรจันท์ว่าร้องว่่า ถ้าจะเก็บภาษีแต่ในเรื่องอากรแสตมป์ พ่อค้าจัน
 จะไม่มีความรังเกียจเลย พ่อค้าจันท์ได้ร้องมาว่่า การเก็บภาษีเรื่อง
 การธนาคารฯ นั้นระวางผู้ทำการซื้อขายตัวแลกเงินด้วยกันแล้ว ใน
 การซื้อขายตัวแลกเงินเสียภาษ่น้อยกว่าพ่อค้าจันท์ทำการซื้อขายตัวเงินฉนั้น
 พ่อค้าจันท์จึงร้องขอให้เก็บภาษีเหมือนกัน อนึ่งถ้าพระราชบัญญัตินี้ไม่
 เป็นการรีบเร่งแล้ว ในการที่จะพิจารณาพระราชบัญญัตินี้เห็นว่าควร
 จะแก้ไขค่าภาษีตัวแลกเงิน ที่ท่านประธานคณะกรรมการราษฎรกล่าวคือ
 ๒๕๐ บาท คือ ๕ สตางค์ ฉนั้นมาเป็น ๓๐๐ บาทคือ ๕ สตางค์ แล้วเราไป
 ผ่อนผันในการเก็บภาษีแก่บริษัทจันท์ที่ทำการธนาคารแลกเงินเพื่อให้เกิดการ
 ขดเชยแก่ภาษีตัวแลกเงินที่แบงก์ไม่ต้องเสีย ถ้าทำเช่นนั้นรัฐบาลจะมีราย
 ได้มาก และไม่ทำให้พ่อค้าจันท์เสียเปรียบด้วย เพราะการค้ำขาย
 อย่างเดียวกัน ถ้าฝ่ายหนึ่งเสียภาษีมาก และอีกฝ่ายหนึ่งเสียน้อย
 ฝ่ายเสียมากก็จะทำการค้ำขายไม่ได้ การที่พวกจันท์ซื้อขายตัวเงินใน
 สยามนี้ ก็ทำประโยชน์ให้พ่อค้ามากมาย แต่เดิมเมื่อยังไม่มีธนาคาร
 จันท์ฉนั้น ธนาคารฝรั่งได้กดราคาเงิน ภายหลังเมื่อมีธนาคารแลกเงิน
 ของจันท์มาฉนั้น จึงทำให้ราคาเงินขึ้น เพราะฉนั้นเมื่อถึงโอกาสที่จะ

พิจารณาเรื่องนั้น จึงขอให้เลื่อนการประชุมเรื่องนั้นไป เพื่อจะ
รอไว้รับคำร้องของบรรดาพ่อค้าจีนที่จะส่งมาพิจารณาพร้อมกัน

ประธานคณะกรรมการราษฎรตอบว่า การตั้งอนุกรรมการ
เพื่อไปพิจารณาเรื่องนี้ ไม่ใช่อยู่ในเรื่องที่บ้านเจ้าจะคิดกัน ถ้า
ที่ประชุมต้องการจะพิจารณาก็ได้ แต่ภาษีเรื่องเบงกกับภาษีเรื่อง
เสฉมเป็นภาษีคนละประเภททีเดียว เบงกจีนกับฝรังเป็นคนละ
อย่าง ครึ่งที่ออกภาษีเบงกก็ได้คิดแล้วว่า เราจะแบ่งน้ำหนักการ
ที่ต้องเสียภาษีของบุคคลต่าง ๆ ที่จะต้องเสียให้ได้รับภาระพอสมควรกัน
ครึ่งที่เราเก็บภาษี ๑ ใน ๕,๐๐๐ แห่งหนึ่งเก็บ ๑ ใน ๑,๐๐๐ อีกแห่งหนึ่ง
เก็บ ๑ ใน ๑๐,๐๐๐ เราอยากจะทำอย่างกลาง ตามที่นายมังกร สามีเสน
กล่าวมานั้นอยากจะให้เก็บภาษีศรัฟให้สูงขึ้น ก็อยู่ในอำนาจของเรา
ว่าจะควรหรือไม่ และผ่อนความเบาให้แก่พ่อค้าจีนหรือไม่ ดูเป็น
เหมือนว่าเวลานี้พ่อค้าจีนต้องรับน้ำหนักมากกว่าพ่อค้าฝรัง แล้วจะ
ไปแบ่งให้พ่อค้าฝรังหนักเท่ากับพ่อค้าจีน จะเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ศรัฟ
จีนก็คงมีบ้าง ไม่รู้ว่าน้ำหนักจะเฉลี่ยกันได้ทางไหน แต่เจ้า
คิดว่าเท่าที่เสนอมานั้น ไม่เป็นการผ่อนภาระให้พ่อค้าจีน และที่ว่า
ธนาคารจีนรับภาระหนักกว่าฝรังนั้น รัฐบาลยังไม่ได้รับคำร้อง
ในเรื่องภาษีธนาคาร ภาษีเรื่องใหม่กับภาษีธนาคารนั้นเป็นคนละ
เรื่อง และจะขอให้ลดหย่อนประการใดก็ตามในทางนั้น เรายัง

มองไม่เห็นว่าจะกตดาเต็งทางนี้ให้เบาทางโน้น คงตอคิดดู ยังมอง
ไม่เห็นว่าจะช่วยได้อย่างไร

นายมังกร ตามเส้น กล่าวว่่า โรงตั้งได้ช้อกค้วร้าฟขายให้แบ่งกั ๆ
เอาค่าภษีนี้แกโรงตั้ง ถ้าเอาไปขายให้แบ่งกัฝรัง ๆ เสีย ๓ ใน ๓๖
ของ ๓ เปอรเซนต์ต่อเดือน แต่ขายให้แบ่งกัเงินเสีย ๓ ใน ๔ เปอรเซนต์
ต่อปี เป็นการผิดกัน ๓๐ เท่าตัว เพราะฉะนั้นเก็บจากค้วร้าฟก็จะเก็บ
ได้ทั้งกันั้นเข้าธนาคารฝรังก็ได้ภษี ถ้าจะเก็บจากภษีธนาคารแล้ว
ไม่ทั้งกันั้น จึงอยู่กัท่านประธานคณะกรรมการราษฎรกล่าวว่่าเป็น
คนดะประเภท แต่ขอให้ตั้งอนุกรรมการเพื่อจะตรวจแก้พระราษ
บัญญัติกันี้ เพราะมีพระราษบัญญัติออกมากจนแทบจะจำไม่ได้ ออก
ก็เดียงให้ ดำเร้วไม่ค้องแก้ไขเพิ่มหรือลดดงแล้วได้ผลจะระตรวจมาก
ในเวลานี้จะตรวจให้ทั้งกัมีเวลาน้อย อีกประการหนึ่งการที่เงินเข้า
มาก้าขายในประเทศสยามเขาไม่รังเกียจในเรื่องเสียภษี เพราะฉะนั้น
รัฐบาลควรท้าวความพอใจให้เขาบ้าง และเรากัได้ประโยชน์นับว่่า
เป็นผลดีด้วยกันี้ทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นเห็นว่่าควรตั้งอนุกรรมการ
จะเป็นประโยชน์มาก

ประธานคณะกรรมการราษฎรกล่าวว่่า ภษีเงินฝากประจำ
เขาเก็บภษีตามจำนวนเงินฝากแบ่งกัทั้งหมด น้อยมาก เป็นเรื่องตาม
หลักที่จะท้าว และทราบว่่าอ่องกงแบ่งกัเสียภษีรายวันละ ๘๐,๐๐๐ บาท

พระยานิติศาสตร์ ฯ กล่าวว่ พระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้า
คิดว่าจะอ่านเป็นมาตราไป เพราะมีบางมาตราจะต้องแก้ไข ทั้งคัว
อักษรและข้อความ กับอีกประการหนึ่ง การเรียกค่าอากรนั้นจะควร
เรียกเก็บจากผู้ใดเงินจากเอกสารนั้น หรืออย่างไร หรือเก็บไปตาม
บุญตามกรรม เพราะปรากฏจากบัญชีหมายเหตุ ว่าเก็บจากคู่สัญญา
ต่างๆไม่ได้ดังหักไว้ จึงอยากทราบว่ที่ประชุมจะควรวางหลัก
อย่างไรหรือไม่ จะเก็บจากผู้ที่จะได้เงินหรืออย่างไร และอยาก
ให้อ่านเป็นมาตราๆไป เพราะยังมีถ้อยคำที่สงสัยหลายแห่ง

ประชาชนสภา ฯ ถามนายมังกรว่จะเสนอญัตติขอให้ตั้ง
กรพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยให้ตั้งอนุกรรมการไป
พิจารณาหรือ

นายมังกรตอบว่ขอให้ตั้งอนุกรรมการไปพิจารณา เพราะ
ผู้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นฝรั่ง เป็นข้าราชการบ้าง ซึ่งไม่คุ้นเคย
กับการค้าขายเลย ทั้งพระราชบัญญัตินี้เราจะเก็บภาษีจากเงินนั้น
เกือบ ๘๐ % ของผลเมืองทั้งหมด

นายจรรยา อนุบางข้าง รับรอง

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่ควรตั้งอนุกรรมการ และ
ยังมีข้อความที่ไม่เข้าใจ จึงควรพิจารณาเป็นมาตราๆไปก่อน เพื่อ
จะได้รู้ว่าอะไรเป็นข้อสงสัย แต่อนุกรรมการจะได้รู้ว่าอะไรที่สงสัย

ซึ่งจะได้รับไปพิจารณา การที่ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยที่ละมาตรา
นั้นก็เพราะจะให้ที่ประชุมนี้พิจารณาว่าอะไรสงสัย เพื่ออนุกรรมการ
จะได้ระมัดระวังในการที่จะหยิบไปพิจารณา

ประธานคณะกรรมการราษฎร กล่าวว่าจะพิจารณาที่ละ
มาตราแล้วจะเสียเวลา ถ้าตัวอนุกรรมการแล้วให้ไปพิจารณา
จะเร็วระดับนี้

พระยาราชวังสันฯ กล่าวว่าจะตามที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาการพิจารณา
เรื่องเช่นนี้ ทำได้ ๒ ประการ คือ จะตั้งอนุกรรมการพิจารณา
ก่อน หรือไม่ตั้งโดยอ่านไป ข้อความใดที่เถียงกันไม่ตกลง ก็ตั้ง
อนุกรรมการเฉพาะข้อนั้น หรือหลายข้อก็ได้ ไม่ขัดข้องอะไร

พระยานิติศาสตร์ฯ กล่าวว่าจะ มาตรา ๒๐-๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
นี้ขัดกันอยู่ในตัว ไม่เข้าใจ

ประธานคณะกรรมการราษฎร กล่าวว่าจะ ถ้าอภิปรายกันเช่นนี้
ก็คำเปล่า

นายจรูญ ญบางช้าง กล่าวว่าจะ เห็นว่าควรตั้งอนุกรรมการไป
พิจารณา ถ้าจะให้พิจารณาที่ละมาตรา เห็นว่าเสียเวลา
มาก สมาชิกคนไหนมีความประสงค์อย่างไรก็บอกมา เห็นว่าจะระมัด
ระวัง ถ้าอ่านทุกมาตราจะกินเวลาหลายชั่วโมง

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่ามีบางข้อที่สงสัย เป็นต้นว่าจะ
เก็บเงินจากใคร หรือคนชนิดใด

ประธานคณะกรรมการราษฎรกล่าวว่า เมื่อตั้งอนุกรรมการ
แล้ว อนุกรรมการมีความประสงค์จะทราบเรื่องอะไรเกี่ยวกับพระ
ราชบัญญัตินี้ก็เรียกข้าพเจ้าไปตามได้

พระยาราชวังสัน กล่าวว่า ตามที่อภิปรายกันเข้าใจว่าถ้าข้อ
ไหนคิดขัดจึงตั้งอนุกรรมการซึ่งแปลว่าอยากจะรู้เรื่องก่อน ข้อไหน
ที่ผ่านไปแล้วก็แปลว่ารับกันแล้ว อาจมีข้อเดียวหรือ ๒ ข้อที่สงสัยเถียง
กันไม่ตกลงแล้วจึงส่งไปให้อนุกรรมการ ๆ จะได้ทำการน้อยลงด้วย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ปัญหาที่เถียง กัน นี้ก็คือเรื่องตั้ง
อนุกรรมการ ฉะนั้นจึงขอให้ที่ประชุมลงมติว่าควรตั้งอนุกรรมการ
โดยไม่พิจารณาร่างมาตราก่อน หรือเห็นว่าให้ตรวจร่างไปก่อน เมื่อ
ข้อใดสงสัย จึงตั้งอนุกรรมการ ในที่สุดสมาชิกข้างข้างมากเห็นว่า
ควรตั้งอนุกรรมการโดยไม่พิจารณาร่างที่จะมาตราก่อน ฉะนั้นเป็น
อันว่าที่ประชุมเป็นอันตกลงว่าให้ตั้ง อนุกรรมการไปพิจารณามาก่อน
ประธานสภา ฯ กล่าวต่อไปว่า ปัญหาต่อไปจึงมีว่าจะตั้งใคร จึง
ขอความเห็น

ประธานคณะกรรมการราษฎรแดงขอให้ตั้งอนุกรรมการ ๕ นาย
คือ ๑. พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ประธาน ๒. นายมังกร สามเสน
๓. พระยาปรีชานฤเบศร์ ๔. หลวงแสงนิติศาสตร์ ๕. พระยาไชยยศ
สมบัติ และกล่าวต่อไปว่า ให้อนุกรรมการเชิญเจ้าหน้าที่ได้ด้วย

เพื่อจะได้ทราบข้อความใดที่สงสัย หนึ่งคำว่า "เจ้าหน้าที" คือ
อธิบดีกรมสรรพากร

หลวงแตงนิตศาสตร์ แดงขอให้เพิ่มอนุกรรมการอีก ๒ นาย
คือ พระยามานวราชเสวี และพระยาเทพวิฑูร

พระยานิตศาสตร์ไพศาลย์ แดงขอให้ตั้งพระยาอุดมพงศ์
เพ็ญสวัสดิ์ เป็นอนุกรรมการแทน เพราะเคยเป็นเจ้าหน้าทีการคลัง
และตลอดตัวพระยานิตศาสตร์ เพราะเป็นกรรมการกรมร่างจะ
เรียกมาขึ้นฐานเป็นเจ้าหน้าทีก็ได้

พระยาอุดม ฯ กล่าวว่า เจ้าหน้าทีคลังก็มีพระยาไชยยศสมบัติ
อยู่แล้ว แต่ถ้าหากว่าอนุกรรมการต้องการตัวเมื่อใด จึงให้เรียกไป
ชี้แจงจะดีกว่า

พระยามานวราชเสวีกล่าวว่า เวลานี้งานเหลือมากกว่าแรง
เพราะฉะนั้นเท่าที่ท่านประธานคณะกรรมการราษฎรเห็นเห็นว่าพอ
แล้ว ถ้าแม้ว่าอนุกรรมการประสงค์จะได้ข้าพเจ้าไปช่วยบ้างบางข้อ
แล้ว ก็อยากจะรับ แต่ก็ขอให้ไปช่วยทั้งหมดนั้นเห็นว่าเสียเวลา
มาก หนึ่งตามที่หลวงแตง ฯ ให้เกียรติยศแก่ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระ
คุณยิ่ง แต่เวลาที่ไปประชุมนี้มีเกือบทุกวัน ที่จริงข้าพเจ้าไม่รังเกียจ
เลย เห็นว่ากฎหมายนี้ใช้ได้แล้ว ขอบครั้งแรกเอาต้น ๆ เป็นการ
จูงมามันอยู่แล้ว จึงขอตัวเสียคราวหนึ่ง

พระยาเทพวิฑูรย์ ๑ รับรองและกล่าวซ้ำพเจ้ามีประชุมทุกวัน
บางวันถึง ๒-๓ ครั้งก็มี เช่นวันหนึ่งประชุม ๒ วันแต่จ้ ว่าถึง
พระราชบัญญัติซ้ำพเจ้าไม่มีความรู้พิเศษอะไร

พระยาปริคานธุเบศร์กล่าวว่า ซ้ำพเจ้าได้ถูกเลือกเป็นอนุกรรม
การบ่อยๆ และเมื่อรับแล้วต้องทำให้ได้ งานของซ้ำพเจ้าที่ออฟฟิศ
ต้องทำตั้งแต่ ๗ โมงเช้า หากเจตหายากที่สุด จึงขอให้เปลี่ยนเป็นคนอื่น
ที่จริงซ้ำพเจ้าไม่มีความรังเกียจเลย และรู้สึกว่าเป็นเกียรติยศด้วย

ประธานคณะกรรมการราษฎรขอให้เปลี่ยนพระยาปริคานธุเบศร์
เป็นหลวงดำริ ๑

นายจรรยา ญ บางช้าง แสดงขอให้ตั้งอนุกรรมการเพิ่มอีก
คือ พระยาศรีวิสารวาทา พระยาจำเริญยศดี และพระยาอนุমানราชชน
พระยาศรีวิสารวาทา กล่าวว่า รู้สึกขอบพระคุณ แต่ไม่ค่อย
มีเวลาดำรงที่มีเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว

พระยาจำเริญยศดี กล่าวว่า รู้สึกเป็นเกียรติยศ แต่ความจริง
พระราชบัญญัติ^{๒๕}นี้เป็นหน้าที่ของสรรพากรจะอำนวยความสะดวก และโดย
หน้าที่หรือโดยการปฏิบัติมา ในการได้เสียทางปกครองกับทางได้
เสียทางค้าขายนั้นต่างกันมาก และไม่มีการศึกษามาด้วย เวลาของ
ซ้ำพเจ้าก็คล้ายฐานะพระยาเทพวิฑูรย์ ๑ และอยู่ในเรื่องที่มีการประชุม
และนอกจากประชุมยังต้องไปคิดเขียนทำโครงการอันแะงานกระทรวง
มหาดไทย ไม่มีเวลาดำรง คิดว่าพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สู้จำเป็นสำหรับ

ตัวข้าพเจ้า และอนุกรรมการที่กล่าวมาแล้ว ๕ คนก็พอแล้ว ถ้ายิ่ง
มีมากคนก็ยิ่งทำความลำบากมากขึ้น

พระยาอนุมาน ฯ กล่าวรับรองว่า มีอนุกรรมการ ๕ คนนั้น
และเห็นว่าพระราชบัญญัติก็ใช้ได้ทีเดียว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ขั้นตอนที่ยื่นขออนุกรรมการ ๕ คนนั้น
คนที่เสนอ ๕ ท่านได้ยอมรับแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอให้ตั้งมติว่า
ถ้าเห็นผู้ใดเห็นว่าอนุกรรมการ ๕ นายพอแล้ว คือ พระยานิติศาสตร์ ฯ
นายมังกร ฯ หดวงคำวิ ฯ หดวงแสง ฯ พระยาไชยยศ ฯ ไม่มี
ใครคัดค้าน ในที่สุดก็ประชุมอนุมัติให้มีอนุกรรมการ ๕ นาย

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

หลวงคหกรรรมบดี

ผู้ตรวจงาน

รายงานฉบับนี้กรรมาธิการ
ได้ตรวจและลง ผู้ทนายฎ
ได้รับรองแล้ว

พญ.

ปรีชานุศาสตร์

๗ ตุลาคม ๒๕

มังกร

นิติศาสตร์

วุฒิสาสตร์

จบุญ

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร